

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

16. února 2017*

„Řízení o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Soudní tajemník — Pojem ‚vnitrostátní soud‘ — Obligatorní jurisdikce — Výkon soudních funkcí — Nezávislost — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“

Ve věci C-503/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soudní tajemník soudu příslušného pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse, Španělsko) ze dne 17. září 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 23. září 2015, v řízení

Ramón Margarit Panicello

proti

Pilar Hernández Martínez,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J. L. da Cruz Vilaça, předseda senátu, A. Tizzano (zpravodaj), místopředseda Soudního dvora, M. Berger, A. Borg Barthet a F. Biltgen, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. července 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za R. Margarit Panicella L. Rodríguez Soria, abogada,
- za španělskou vládu M. J. García-Valdecasas Dorrego a A. Rubio Gonzálezem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi J. Baquero Cruzem a D. Roussanovem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 15. září 2016,

vydává tento

* * Jednací jazyk: španělština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu pojmu „soud“ ve smyslu článku 267 SFEU, článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) (Úř. věst. 2005, L 149, s. 22).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Ramónem Margarit Panicellem, advokátem, a Pilar Hernández Martínez, jeho klientkou, ve věci odměny za právní služby poskytnuté posledně uvedené v řízení ve věci péče o děti.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 93/13

- 3 Článek 6 odst. 1 směrnice 93/13 stanoví:

„Členské státy stanoví, že zneužívající ujednání použitá ve smlouvě uzavřené prodávajícím nebo poskytovatelem se spotřebitelem nejsou podle jejich vnitrostátních právních předpisů pro spotřebitele závazná a že smlouva zůstává pro strany závaznou za stejných podmínek, může-li nadále existovat bez dotýčných zneužívajících ujednání.“

- 4 Článek 7 této směrnice stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby v zájmu spotřebitelů a soutěžitelů byly k dispozici odpovídající a účinné prostředky zabraňující dalšímu používání zneužívajících ujednání ve smlouvách, které uzavírají prodávající nebo poskytovatelé se spotřebiteli.

2. Prostředky uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat právní předpisy, podle nichž se osoby nebo organizace, které mají podle vnitrostátních právních předpisů oprávněný zájem na ochraně spotřebitelů, mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy obrátit na soud nebo příslušné správní orgány s žádostí o rozhodnutí, zda smluvní ujednání sepsaná pro obecné použití jsou zneužívající, aby tak mohly použít vhodné a účinné prostředky k zabránění dalšímu použití takových ujednání.

[...]“

Směrnice 2005/29

- 5 V článku 6 odst. 1 směrnice 2005/29 se stanoví:

„Obchodní praktika je považována za klamavou, pokud obsahuje nesprávné informace, a je tedy nepravdivá, nebo pokud jakýmkoli způsobem, včetně celkového předvedení, uvádí nebo je schopná uvést průměrného spotřebitele v omyl ve vztahu k jednomu nebo k více z níže uvedených bodů, i když informace jsou věcně správné, což v obou případech vede nebo může vést k rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci, které by jinak neučinil:

[...]

d) cena nebo způsob výpočtu ceny anebo existence konkrétní cenové výhody;

[...]“

- 6 Článek 11 odst. 1 této směrnice zní následovně:

„Členské státy zajistí, aby v zájmu spotřebitelů existovaly vhodné a účinné prostředky pro boj proti nekalým obchodním praktikám v zájmu zajištění souladu s touto směrnicí.

[...]“

- 7 Článek 12 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy udělí soudům nebo správním orgánům pravomoci, které je v občanském soudním řízení nebo správním řízení uvedeném v článku 11 zmocňují:

a) požadovat na obchodníkovi, aby prokázal správnost skutkových tvrzení v souvislosti s obchodní praktikou, jestliže se takový požadavek, s ohledem na oprávněné zájmy obchodníka a kteréhokoli jiného účastníka řízení, jeví jako přiměřený vzhledem k okolnostem daného případu,

a

b) považovat skutková tvrzení za nesprávná, není-li důkaz požadovaný v souladu s písmenem a) předložen nebo je-li soudem nebo správním orgánem považován za nedostatečný.“

Španělské právo

LOPJ

- 8 Ley Orgánica 6/1985 del Poder Judicial (zákon 6/85 o soudní moci), ze dne 1. července 1985 (BOE č. 157, ze dne 2. července 1985, s. 20632), ve znění Ley Orgánica 19/2003 (zákon 19/2003), ze dne 23. prosince 2003 (BOE č. 309, ze dne 26. prosince 2003, s. 46025) (dále jen „LOPJ“), vymezuje právní postavení a obsah úkolů Secretario Judicial (soudní tajemník), přičemž tento název byl v návaznosti na přijetí Ley Orgánica 7/2015 (zákon 7/2015) ze dne 21. července 2015 (BOE č. 174, ze dne 22. července 2015, s. 61593) změněn na „*Letrado de la administración de la justicia*“.
- 9 V článku 440 LOPJ se stanoví, že „Secretarios Judiciales (soudní tajemníci) jsou úředníky, kteří jsou součástí jediného a celostátního vyššího právního sboru ve službě soudní správy, podřízeného Ministerio de Justicia (ministerstvo spravedlnosti), a kteří plní své úřední úkoly [...]“.

10 V článku 446 odst. 1 LOPJ, který upravuje případy zdržení se účasti na rozhodování a vyloučení pro podjatost, se stanoví, že „Secretarios Judiciales (soudní tajemníci) se musí zdržet účasti na rozhodování za podmínky, jež jsou stanoveny pro soudce, a pokud tak neučiní, lze vůči nim podat námitku podjatosti“.

11 V článku 452 odst. 1 LOPJ se vymezují pravomoci Secretarios Judiciales (soudních tajemníků) takto:

„Secretarios Judiciales musí při plnění svých úkolů vždy dodržovat zásady legality a nestrannosti, zásady samostatnosti a nezávislosti v souvislosti s výkonem svých úkolů v oblasti soudních veřejných listin, jakož i zásady jednotného postupu a hierarchické podřízenosti v souvislosti s výkonem ostatních úkolů, kterými byli pověřeni na základě tohoto zákona, s ním souvisejících procesních ustanovení, jakož i na základě zákonné právní úpravy, která se na ně vztahuje. Úkoly Secretarios Judiciales nemohou být předmětem přenesení či zmocnění, aniž jsou dotčena ustanovení čl. 451 odst. 3.“

12 Článek 465 LOPJ stanoví:

„Pravomoci Secretarios de Gobierno jsou tyto:

[...]

6. Vydávání pokynů určených Secretarios Judiciales spadajících do jejich příslušného územního obvodu [...].

[...]

8. Vydávání oběžníků a služebních pokynů určených Secretarios Judiciales spadajících do jejich příslušného územního obvodu [...]. Nemohou [...] udělovat zvláštní pokyny ohledně konkrétních věcí, v nichž koná Secretario Judicial za účelem ověření listin nebo v rámci výkonu pravomocí, které se týkají organizace a vedení řízení.“

13 Článek 467 LOPJ zní následovně:

„V rámci přímé podřízenosti Secretario de Gobierno vykonává Secretario Coordinador [...] tyto úkoly:

1. Vydává pokyny určené Secretarios Judiciales spadajících do jeho příslušného územního obvodu za účelem řádného plnění úkolů, jimiž byli pověřeni.

2. Ověřuje řádné plnění oběžníků a pokynů vydaných Secretario de Gobierno, kterému je podřízen.“

Real Decreto 1608/2005

14 Real Decreto 1608/2005 por el que se aprueba el Reglamento Orgánico del Cuerpo de Secretarios Judiciales (královské nařízení 1608/2005, kterým se schvaluje organizační řád sboru secretarios judiciales), ze dne 30 prosince 2005 (BOE č. 17, ze dne 20. ledna 2006, s. 2527), rovněž upravuje právní postavení Secretarios Judiciales (soudních tajemníků).

15 V článku 3 odst. 2 a 3 tohoto královského nařízení se stanoví:

„2) [Secretarios Judiciales] dodržují při plnění úkolů týkajících se soudních veřejných listin zásady samostatnosti a nezávislosti.

3) Při vykonávání úkolů týkajících se řízení [...] chodu soudní kanceláře a veškerých úkolů, které jsou jim svěřeny na základě zákona o soudní moci a tímto nařízením, s výjimkou úkolů uvedených v předchozím odstavci, při své činnosti dodržují zásady jednotného postupu a hierarchické podřízenosti [...].“

16 Článek 16 uvedeného královského nařízení stanoví:

„Secretarios de Gobierno požívají v oblasti své působnosti následujících pravomocí:

[...]

g) Pravomoc vydávat pokyny určené Secretarios Judiciales spadajícím do jejich příslušného územního obvodu [...].

h) Pravomoc vydávat oběžníky a služební pokyny určené Secretarios Judiciales spadajícím do jejich příslušného územního obvodu [...]. Nemohou [...] udělovat zvláštní pokyny ohledně konkrétních věcí, v nichž koná Secretario Judicial za účelem ověření listin nebo v rámci výkonu svých pravomocí, které se týkají organizace a vedení řízení.

[...]“

LEC

17 Řízení o zaplacení odměny je upraveno v Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (zákon 1/2000 o občanském soudním řádu), ze dne 7. ledna 2000, (BOE č. 7, ze dne 8. ledna 2000, s. 575, dále jen „LEC“). V důsledku změn zavedených Ley 13/2009 de reforma de la legislación procesal para la implantación de la nueva Oficina judicial (zákon 13/2009 o reformě procesní právní úpravy za účelem zavedení nové soudní kanceláře), ze dne 3. listopadu 2009 (BOE č. 266, ze dne 4. listopadu 2009, s. 92103), který nabyl účinnosti dne 4. května 2010, byla výlučná pravomoc v těchto řízeních přenesena na Secretario Judicial (soudního tajemníka).

18 V článku 34 LEC, který se týká „vyúčtování právního zástupce“, se v odst. 1 a 2 stanoví:

„1. Je-li právní zástupce nucen domáhat se po svém zmocniteli v prodlení částek, které mu dluží z titulu výdajů a nákladů, které ve věci vynaložil, může dle místa svého sídla předložit Secretario Judicial podrobné a odůvodněné vyúčtování s tím, že jsou mu dlužné a neuhrazené částky, které z vyúčtování vyplývají a které požaduje [...].

2. Po předložení vyúčtování Secretario Judicial uloží zmocniteli, aby uvedenou částku spolu s náklady uhradil nebo podal ve lhůtě deseti dní proti vyúčtování námitku. Pokud zmocnitel tuto částku nezaplatí ani nepodá námitku, je nařízeno její nucené uhrazení.

Pokud v uvedené lhůtě zmocnitel podá námitku, Secretario Judicial přezkoumá vyúčtování a procesní úkony, jakož i předloženou dokumentaci a ve lhůtě deseti dní vydá odůvodněné rozhodnutí, v němž určí částku, která má být právnímu zástupci uhrazena. Pokud k úhradě nedojde do pěti dní od doručení, je nařízeno její nucené uhrazení.

Proti odůvodněnému rozhodnutí podle výše uvedeného pododstavce není přípustný opravný prostředek, avšak v žádném případě se jím nepředjímá rozsudek, který může být vydán v pozdějším řádném soudním řízení.“

19 V článku 35 LEC, nadepsaném „Advokátní odměna“, se stanoví:

„1. Advokáti se mohou po účastníkovi, jehož zastupují, domáhat úhrady odměny, na kterou jim ve věci vznikl nárok, a to předložením podrobného vyúčtování a formálního sdělení, že je jim dlužná tato odměna a že nebyla uhrazena.

2. Po předložení této žádosti uloží Secretario Judicial dlužníkovi, aby uvedenou částku spolu s náklady uhradil nebo podal ve lhůtě deseti dní proti vyúčtování námitku. Pokud zmocnitel tuto částku nezaplatí ani nepodá námitku, je nařízeno její nucené uhrazení.

Pokud je v uvedené lhůtě proti odměně podána námitka s odůvodněním, že není dlužná, postupuje se podle čl. 34 odst. 2 druhého a třetího pododstavce.

Pokud je proti odměně podána námitka s odůvodněním, že je nepřiměřeně vysoká, postupuje se před její úpravou podle ustanovení článku 241 a následujících, ledaže advokát doloží existenci předběžného rozpočtu, který byl dlužníkem akceptován, a vydá se odůvodněné rozhodnutí určující dlužnou částku. Pokud k úhradě nedojde do pěti dní od doručení, je nařízeno její nucené uhrazení.

Proti tomuto odůvodněnému rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, avšak v žádném případě se jím nepředjímá rozsudek, který může být vydán v pozdějším řádném soudním řízení.

3. Pokud dlužník odměny během stanovené lhůty nepodá námitku, bude nařízen výkon rozhodnutí ve výši vyúčtované částky spolu s náklady.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

20 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že Pilar Hernández Martínez k zajištění svého práva na obhajobu využila v řízení ve věci péče o děti vedeného od roku 2013 u Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soud příslušný pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse, Španělsko) služeb advokáta R. Margarita Panicella.

21 Dne 27. července 2015 podal R. Margarit Panicello u uvedeného soudu žalobu na zaplacení odměny advokátovi ve výši 1 095,90 eura proti Pilar Hernández Martínez.

22 Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soudní tajemník soudu příslušného pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse), který rozhoduje v uvedeném řízení podle článku 35 LEC, sice uvedl, že nebylo zjištěno, že by R. Margarit Panicello před sjednáním služeb informoval P. Hernández Martínez o přibližné ceně svých služeb, avšak konstatoval, že použitelné řízení mu neumožňuje, aby z úřední povinnosti provedl kontrolu zneužívajících ujednání, jež případně může obsahovat smlouva uzavřená mezi advokátem a jeho klientem, nebo nekalých obchodních praktik takového advokáta, pokud jde o povinnost předem informovat o odhadované ceně služeb, a že uvedené řízení omezuje klienta vystupujícího na žalované straně v tom, aby předložil jiné důkazy než listiny nebo znalecké posudky za účelem zpochybnění požadované částky.

23 Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soudní tajemník soudu příslušného pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse) se proto zamýšlí nad otázkou slučitelnosti tohoto řízení se směrnicemi 93/13 a 2005/29. Rovněž vyjadřuje pochybnosti stran slučitelnosti uvedeného řízení s článkem 47 Listiny v rozsahu, v němž proti odůvodněnému rozhodnutí, které přijímá v závěru řízení o zaplacení odměny, pokud dlužník dobrovolně neuhradí požadovanou částku a podá námitku, není přípustný opravný prostředek, ale advokátovi je umožněno, aby přímo požadoval nucené uhrazení stanovené částky.

24 S cílem ověřit, zda je oprávněn obrátit se na Soudní dvůr se žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, se v této souvislosti Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soudní tajemník soudu příslušného pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse) rovněž v úvodu zamýšlí nad otázkou, zda jej lze kvalifikovat jako „soud“ ve smyslu článku 267 SFEU, jelikož podle vnitrostátního práva, jak vyplývá z článku 440 LOPJ, je pouze úředníkem ve službě soudní správy podléhajícím ministerstvu spravedlnosti a řízení, v nichž plní své úkoly, byla Tribunal de Conflictos de Jurisdicción (kompetenční soud, Španělsko) v rozsudku č. 4/2011 ze dne 28. září 2011 ve věci řízení o zaplacení odměny a rovněž Tribunal Constitucional (Ústavní soud, Španělsko) v usnesení č. 163/2013 ze dne 9. září 2013 a v rozsudku č. 58/2016, ze dne 17. března 2016, které se týkají Ley 29/1998 reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa (zákon 29/1998 o správním soudnictví) ze dne 13. července 1998 (BOE č. 167, ze dne 14. července 1998, s. 23516), kvalifikována jako správní řízení, a nikoli jako řízení soudní.

25 Za těchto okolností se Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soudní tajemník soudu příslušného pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Odporují články 34 a 35 a čl. 207 odst. 2 až 4 [LEC], které upravují řízení o zaplacení odměny advokátovi, článku 47 [Listiny], když vylučují možnost soudní kontroly?

V případě kladné odpovědi: Je Secretario Judicial [soudní tajemník] v rámci řízení podle článků 34 a 35 [LEC] ‚soudem‘ ve smyslu článku 267 SFEU?

2) Odporují články 34 a 35 [LEC] článku 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 2 směrnice 93/13 a čl. 6 odst. 1 písm. d) a článkům 11 a 12 směrnice 2005/29 v tom, že vylučují kontrolu případných zneužívajících ujednání nebo nekalých obchodních praktik, jež případně mohou obsahovat smlouvy uzavřené mezi advokáty a fyzickými osobami, které jednají pro účely, které nespadají do rámce jejich obchodní nebo podnikatelské činnosti nebo povolání, z úřední povinnosti?

3) Odporují články 34 a 35 [LEC] článku 6 odst. 1, čl. 7 odst. 2 a bodu 1 písm. q) [přílohy] [směrnice 93/13] v tom, že při rozhodování věci vylučují ve správním řízení o zaplacení odměny provádění důkazů?“

K předběžným otázkám

26 Úvodem je třeba zkoumat, jak se navrhuje v rámci první otázky, zda je Secretario Judicial (soudní tajemník) „soudem“ ve smyslu článku 267 SFEU, a zda je tudíž oprávněn obrátit se na Soudní dvůr se žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce.

27 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury pro posouzení toho, zda je předkládající orgán svou povahou „soudem“ ve smyslu článku 267 SFEU, což je otázka, která je upravena výlučně unijním právem, přihlíží Soudní dvůr k souboru faktorů, například zda je daný orgán zřízen zákonem, zda se jedná o stálý orgán, zda má obligatorní jurisdikci, zda má řízení před ním kontradiktorní povahu, zda aplikuje právní předpisy a zda je nezávislý (viz zejména rozsudek ze dne 17. července 2014, Torresi, C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:2088, bod 17, a rozsudek ze dne 6. října 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 17).

28 Kromě toho k určení, zda vnitrostátní orgán, kterému zákon svěřuje funkce jiné povahy, je třeba považovat za „soud“ ve smyslu článku 267 SFEU, je nutno přezkoumat konkrétní povahu funkcí, soudních či správních, které vykonává ve specifickém normativním kontextu, v jehož rámci jedná, když žádá o rozhodnutí Soudního dvora, s cílem ověřit, zda před ním probíhá spor a zda uvedený

orgán rozhoduje v rámci řízení, které má být ukončeno rozhodnutím, jež má charakter soudního rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. července 2014, Torresi, C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:2088, bod 19 a citovaná judikatura).

- 29 Ve věci v původním řízení ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že Secretario Judicial (soudní tajemník) je podle článku 440 LOPJ veřejným úředníkem, který je součástí jediného a celostátního vyššího právního sboru ve službě soudní správy, podřízeného ministerstvu spravedlnosti.
- 30 V důsledku změn zavedených zákonem 13/2009 španělský zákonodárce přenesl na Secretario Judicial (soudního tajemníka) výlučnou pravomoc v takových řízeních o zaplacení odměny, jako je řízení dotčené ve věci v původním řízení, která jsou upravena v člancích 34 a 35 LEC a jejichž cílem je zajistit právním zmocněncům a advokátům urychlené uznání vykonatelnosti určitých zvláštních vyúčtování a vydání exekučního titulu, který umožňuje jejich okamžité uhrazení, předloží-li právní zmocněnci či advokáti dokumenty, které zjevně prokazují opodstatněnost a výši dlužné odměny.
- 31 V projednávané věci je třeba předně stran „obligatorní“ povahy jurisdikce předkládajícího orgánu uvést, že tato povaha v zásadě není dána, neboť pravomoc Secretario Judicial (soudního tajemníka) rozhodovat v řízení o zaplacení odměny podle článků 34 a 35 LEC má čistě vedlejší a fakultativní povahu. Právní zmocněnec či advokát totiž může podat tento návrh jen tehdy, žádá-li o odměnu související s již ukončeným hlavním soudním řízením, v němž zastupoval svého klienta. Kromě toho právní zmocněnec ani advokát nemá žádnou právní ani faktickou povinnost, aby takový návrh za účelem vymožení takových odměn podal, a naopak je na jeho svobodném uvážení, zda se rozhodne využít tohoto řízení nebo určovacího soudního řízení anebo řízení o vydání platebního rozkazu.
- 32 Je pravda, že Soudní dvůr za určitých okolností rozhodoval o předběžných otázkách, které mu byly předloženy předkládajícími orgány, jejichž pravomoc, byť měla fakultativní povahu, nicméně nezávisela na dohodě účastníků řízení, a proto pro ně byla závazná, jak je tomu právě v případě Secretario Judicial (soudního tajemníka) v rámci řízení o zaplacení odměny advokáta (viz usnesení ze dne 13. února 2014, Merck Canada, C-555/13, EU:C:2014:92, bod 18 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 12. června 2014, Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, C-377/13, EU:C:2014:1754, bod 28, a rozsudek ze dne 6. října 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 23).
- 33 Každopádně je však nepochybné, že tyto předkládající orgány, které Soudní dvůr kvalifikoval jako „soudy“ ve smyslu článku 267 SFEU, vykonávají své funkce v souladu s požadavkem, který je uveden v bodě 28 tohoto rozsudku, v rámci řízení, která mají plně soudní povahu.
- 34 Tak tomu ovšem není v souvislosti s řízením o zaplacení odměny, o něž se jedná ve věci v původním řízení, jelikož podle čl. 34 odst. 2 a čl. 35 odst. 2 LEC toto řízení není součástí vnitrostátního soudního systému. Zahájením uvedeného řízení totiž jednak není bráněno z důvodu překážky litispendence v podání samostatného žalobního návrhu obecnému soudu v rámci určovacího soudního řízení či řízení o vydání platebního rozkazu a není důvodem pro nepřipustnost žalobních důvodů, které lze souběžně nebo následně uplatňovat před takovým soudem, a jednak se odůvodněné rozhodnutí, kterým je takové řízení ukončeno, jeví jako rozhodnutí správního typu, neboť přestože jde o rozhodnutí konečné a okamžitě vykonatelné, proti němuž nelze podat žádný opravný prostředek, nemůže splňovat náležitosti soudního rozhodnutí, mimo jiné nezakládá překážku věci pravomocně rozsouzené (viz obdobně rozsudek ze dne 19. prosince 2012, Epitropos tou Elegktikou Synedriou, C-363/11, EU:C:2012:825, body 27 a 28).
- 35 Z těchto úvah vyplývá, jak uvedl předkládající orgán ve své třetí otázce a jak konstatoval Tribunal Constitucional (Ústavní soud) v rozsudku č. 58/2016 ze dne 17. března 2016, že takové řízení o zaplacení odměny, jako je řízení dotčené ve věci v původním řízení, je považováno za řízení správní povahy, v rámci kterého nelze mít za to, že Secretario Judicial vykonává soudní funkci.

- 36 V této souvislosti je ostatně zapotřebí uvést, že Secretario Judicial (soudní tajemník) nesplňuje ani kritérium nezávislosti, které je uvedeno v bodě 27 tohoto rozsudku.
- 37 V tomto ohledu je třeba připomenout, že požadavek nezávislosti předkládajícího orgánu má dva aspekty. První, vnější aspekt předpokládá, že uvedený orgán plní své funkce zcela samostatně, aniž je na kohokoli hierarchicky vázán či komukoli podřízen, a od nikoho nepřijímá příkazy ani pokyny (viz rozsudek ze dne 17. července 2014, *Torresi*, C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:2088, bod 22, a rozsudek ze dne 6. října 2015, *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 19), čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly ohrozit nezávislost rozhodování jeho členů ve sporech, které jim jsou předloženy (viz rozsudek ze dne 19. září 2006, *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, bod 51, rozsudek ze dne 9. října 2014, *TDC*, C-222/13, EU:C:2014:2265, bod 30, a rozsudek ze dne 6. října 2015, *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 19).
- 38 Druhý, vnitřní aspekt souvisí s pojmem „nestrannost“ a týká se rovného odstupu ve vztahu ke stranám sporu a jejich příslušným zájmům s ohledem na předmět sporu. Tento aspekt vyžaduje objektivitu a absenci jakéhokoliv zájmu na výsledku sporu nad rámec striktního použití právního předpisu (viz mimo jiné rozsudek ze dne 19. září 2006, *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, bod 52, rozsudek ze dne 9. října 2014, *TDC*, C-222/13, EU:2014:2265, bod 31, a rozsudek ze dne 6. října 2015, *Consorti Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 20).
- 39 V projednávané věci je jistě pravda, že při rozhodování v řízení o zaplacení odměny Secretario Judicial (soudní tajemník) splňuje požadavek nezávislosti, který je posuzován podle jeho vnitřního aspektu, neboť při plnění svých úkolů plně dodržuje objektivitu a nestrannost, pokud jde o strany sporu a jejich příslušné zájmy na tomto řízení.
- 40 Je však rovněž nesporné, že během uvedeného rozhodování Secretario Judicial (soudní tajemník) nesplňuje tento požadavek s ohledem na jeho vnější aspekt, podle něhož se vyžaduje, aby nebyl hierarchicky vázán ani podřízen jakémukoli subjektu, který by mu mohl udělovat příkazy či pokyny.
- 41 Ze znění čl. 452 odst. 1, čl. 465 odst. 6 a 8 a článku 467 LOPJ a ze znění článku 3 a čl. 16 písm. h) královského nařízení 1608/2005 totiž vyplývá, jak uvedla španělská vláda ve svém písemném a ústním vyjádření, že nadřízený orgán uděluje Secretario Judicial pokyny, které je posledně uvedený povinen při plnění všech svých úkolů dodržovat, s výjimkou případů, kdy vykonává pravomoc, která se týká soudních veřejných listin, tj. při ověřování pravosti procesních úkonů a písemností a ověřování aktů a procesních písemností, jakož i při osvědčování skutečností vyvolávajících procesní účinky, nebo přijímá-li akty, které se týkají organizace a vedení řízení. Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že za aktuálního stavu španělských právních předpisů je Secretario Judicial (soudní tajemník), jenž rozhoduje v řízení o zaplacení odměny, o něž se jedná ve věci v původním řízení, povinen dodržovat zásady jednotného postupu a hierarchické podřízenosti.
- 42 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že v rámci řízení o zaplacení odměny, o něž se jedná ve věci v původním řízení, Secretario Judicial (soudní tajemník) není „soudem“ ve smyslu článku 267 SFEU, a to aniž je třeba zkoumat, zda tento orgán splňuje ostatní kritéria uvedená v bodě 27 tohoto rozsudku, podle nichž lze takovou povahu posoudit. Secretario Judicial (soudní tajemník) tudíž není oprávněn obrátit se na Soudní dvůr se žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce. S takovou žádostí se však může na Soudní dvůr obrátit exekuční soudce příslušný pro nařízení výkonu rozhodnutí ve věci dlužné částky, který musí v případě potřeby z úřední povinnosti zkoumat případnou zneužívající povahu smluvního ujednání obsaženého ve smlouvě uzavřené mezi právním zástupcem či advokátem a jeho klientem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. října 2015, *ERSTE Bank Hungary*, C-32/14, EU:C:2015:637, bod 59, a rozsudek ze dne 18. února 2016, *Finanmadrid EFC*, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 55).

- 43 Proto je třeba konstatovat, že Soudní dvůr nemá pravomoc rozhodnout o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou předložil Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soudní tajemník soudu příslušného pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse).

K nákladům řízení

- 44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím orgánem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený orgán. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc k zodpovězení otázek předložených Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (soudní tajemník soudu příslušného pro záležitosti násilí na ženách v Terrasse, Španělsko).

Podpisy.